

Poetry could contribute to saving the world

21 March 2012 / 21:03:26 **GRReporter**



1

Anastasia Balezdrova

With a procession in central streets of Athens and quotes from poems of great Greek poets, their contemporary followers and representatives of other arts celebrated the World Day of Poetry.

"Words must be hammered like strong nails so the wind cannot take them away" by Manolis Anagnostakis. "Come everyone help raise the sun over Greece, come everyone help raise the sun over the world!" by Angelos Sikelianos. "If you cannot find spring, make it" by Odysseas Elytis.

"The poems will be our slogans," said the Greek poets, who were protesting against the crisis. They achieved their goal to hold a protest different from others. Poets gathered outside the Yiannos bookshop on Stadiou Street, located to the opposite of Atikon cinema broken during the last unrest. The bookshop itself had also been the object of attacks, the most serious of which were in May 2010, when three people lost their lives in the opposite Marfin bank from petrol bombs Molotov thrown at the building.

With music, dance, and Elytis' verse as main slogan "make a leap faster than decay", about 300 participants headed to the National Library building, and then, in Omirou Street read poems. During this time, young people were handing out sheets of paper with poems

by other poets. The aim was clear: to call on every citizen who defends culture and its values.

Poems were read before the building of the University of Athens in the near vicinity and in Syntagma Square. Then artistic performances of the dancers from the National School of Dance followed.

Poets protested against anything negative causing a crisis in society. Against the corrupt political system the failure of which in their opinion has caused the moral, cultural and economic crisis as well as against all who take advantage of this to frighten and vandalize.

In an era in which poetry is a part of the life of a small circle of people, GRReporter asked a modern poet about its importance.

Stathis Koutsounis – a philologist and member of the Union of Writers is educated in law, Greek philology and classical music. Author of several books of poetry, one of them entitled "Insects in the intensive care" was offered for the prize of the "Read" poetry magazine. He publishes not only poems but also critical essays, articles and book reviews. His poems are part of anthologies and have been translated into English, German, French and Iranian languages.

Mr. Koutsounis, it seems that people do not read poetry or at least do not read as much as in the past. What causes this? How much are the authors to blame and how much the readers?

Indeed, readers of poetry are not many today. Somehow, those who write poetry are even more than those who read it. But I do not think poetry enjoyed a large number of readers in the past as well. This is due to the fact that poetry is not an easily understandable art. It requires training and specific relationship with words. The figures of language used by the poet, exploring the possibilities of language and the creation of unique worlds require that the reader should have a perception, which is not easy to obtain without effort.

On the other hand, although poetry is addressed to the reader, exactly the reader should get closer to it. Because in this way, the good reader becomes a co-author. It is another issue whether all that is written and defined or resembles poetry is actually poetry.

How today's poetry is associated with social reality? Is it true that older generations of poets were closer to society than the poets of today are?

I think the older generations were actually closer to society, but it depends on the social conditions of each era. Today's society is more selfish, more closed, more individualistic. People are more isolated and scared. All this leads to a more personal poetry.

Is there something that the readers are trying to find in an author, because they think his or her works are lacking it?

Each reader has his own requirements. But it is impossible to write custom poetry. Through their works poets express their inside needs and personal perceptions which are impossible to satisfy all readers.

Is poetry threatened by the technological revolution and the Internet?

I do not think so. The beauty of words and poetic universe born through creativity cannot be threatened by machines.

What is a poem to you?

It is an aesthetic event and a whole world, different and unique.

Can poetry save the world?

No, it cannot. But that is not its purpose. However, it can make it better and especially fill it with beauty! Assuming Dostoevsky's maxim that "beauty will save the world", we could say that poetry indirectly, as a generator of beauty, could contribute to saving the world.

Поезията може да допринесе за спасяването на света

21 Март 2012 / 19:03:04 Анастасия Балеждова

0

30 прочитания



1

Със шествие по централните атински улици и цитати от стихотворения на големи гръцки поети техните съвременни последователи и представители на други изкуства почетоха международния ден на поезията.

„Думите трябва да са забити здраво като пирони, за да не може вятърът да ги отнесе“, пише Манолис Анагностакис. „Елате всички и помогнете на слънцето да изгрее над Гърция, елате всички и помогнете на слънцето да изгрее над света“, призовава от далечната си епоха Ангелос Сикелианос. „Ако не можеш да намериш пролетта, направи я ти“ на Нобеловия лауреат Одисеас Елитис бяха само някои от стиховете, които можеха да бъдат прочетени по плакатите.

„Стиховете ще бъдат наши лозунги“, заявиха гръцките поети, които протестираха срещу кризата. Те постигнаха целта си да проведат простест, различен от останалите. Поетите се събраха пред книжарница Янос на улица Стадиу, която се намира точно срещу подпаленото по време на последните размирици кино Аतिकон. Самата книжарница също е ставала обект на нападения, като най-сериозното от тях бе през май 2010, когато в отсрещната банка Марфин трима души загубиха живота си от хвърлени в сградата петролни бомби Молотов.

С музика и танци и централен лозунг стиха на Елитис „Направи скок, по-бърз от разпада“ около 300 участници се отправиха към сградата на Националната библиотека, а след това на улица Омиру, където прочетоха стихове. През това време младежи раздаваха листи със стихове на други поети. Целта бе ясна: Да отправят призив към всеки гражданин, който защитава културата и нейните ценности.

Стихове бяха прочетени пред съседната сграда на Атинския университет и на площад Синтагма. Последваха артистични изяви на танцьори от Националната школа за танцово изкуство.

Поетите протестираха срещу всичко отрицателно, което предизвиква кризата в обществото. Срещу корумпираната политическа система, чиято неспособност според тях е предизвикала моралната, културната и икономическата криза, както и срещу всички, които се възползват от това, за да всяват страх и да вандалстват.

В една епоха, в която поезията съпътства живота на малък кръг хора, GRReporter се допита до един съвременен поет за нейното значение.

Филологът и член на съюза на писателите Статис Куцунис е получил образование по право, гръцка филология и класическа музика. Автор е на няколко стихосбирки, като едната от тях със заглавие „Насекоми в интензивното“ е била предложена за наградата за поезия на списание „Чета“. Освен стихотворения той публикува критични есета, статии и рецензии на книги. Негови поетични творби са част от антологии и са били преведени на английски, немски, френски и ирански език.

Г-н Куцунис, през последните години съществува усещането, че хората не четат поезия или поне, че не четат колкото в миналото. На какво се дължи това? Доколко вината е в авторите и доколко в читателите?

Действително читателите на поезия днес не са много. По един парадоксален начин тези, които пишат стихове са дори повече от онези, които ги четат. Но не мисля, че и в миналото поезията се е радвала на голям брой читатели. Това се дължи на факта, че поезията не е лесноразбираемо изкуство, необходима е подготовка и специфична връзка с думите. Преносното използване на езика по начина, по който го прави поетът, изучаването на възможностите на езика и създаването на уникални светове изискват от читателя да притежава една възможност за възприемане, която не е лесно да се придобие без усилия.

От друга страна, въпреки че поезията е адресирана към читателя именно той трябва да се доближи до нея. Защото по този начин добрият читател се превръща в съавтор. Друг е въпросът дали всичко, което се пише и определя или наподобява на поезия, е действително поезия.

Доколко днешната поезия е свързана със социалната реалност? Истина ли е, че по-старите поколения поети са се намирали по-близо до обществото, отколкото съвременните?

Мисля, че по-старите поколения наистина са били по-близо до обществото, но това зависи от социалните условия на всяка епоха. Днешното общество е по-егоистично настроено, по-затворено, по-индивидуалистично. Хората са по-изолирани и по-уплашени. Всичко това води до една по-лична поезия.

Съществува ли нещо, което самите читатели търсят от авторите, понеже смятат, че липсва от тяхното творчество?

Всеки читател има своите изисквания. Не е възможно обаче да се пише поезия по поръчка. Чрез творчеството си поетът изразява своите вътрешни нужди и личните си възприятия, които е невъзможно да задоволят всички читатели.

Заплашена ли е поезията от технологичната революция и интернет?

Не мисля, че това е така. Красотата на думите и на поетичната вселена, която се ражда чрез творчеството не може да бъде заплашена от машини.

Какво е стихотворението за Вас?

То е едно естетическо събитие и цял един свят, различен и уникален.

Може ли поезията да спаси света?

Не, не може. Но не това е нейното предназначение. Може обаче да го направи по-добър и най-вече да го изпълни с красота! Ако приемем сентенцията на Достоевски, че „красотата ще спаси света“, бихме могли да кажем, че поезията косвено, като генератор на красота би могла да допринесе за спасяването на света.

Στάθης Κουτσούνης

Υπάρχει η αίσθηση ότι τα τελευταία χρόνια ο κόσμος δεν διαβάζει ποίηση ή τουλάχιστον δεν διαβάζει όσο διάβαζε στο παρελθόν. Σε τι οφείλεται αυτό; Κατά πόσο στους αναγνώστες και κατά πόσο στους ποιητές;

Πράγματι δεν είναι μεγάλο το αναγνωστικό κοινό της ποίησης σήμερα, κατά έναν παράδοξο μάλιστα τρόπο είναι σχεδόν περισσότεροι αυτοί που γράφουν από αυτούς που διαβάζουν, αλλά ούτε στο παρελθόν νομίζω είχε η ποίηση μεγάλο αριθμό αναγνωστών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η ποίηση δεν είναι μια εύκολη τέχνη, απαιτεί προπαίδεια και ιδιαίτερη σχέση με τις λέξεις. Η μεταφορική χρήση της γλώσσας, με τον τρόπο που τη χρησιμοποιεί ο ποιητής, η εξερεύνηση των δυνατοτήτων της γλώσσας και η δημιουργία πρωτότυπων κόσμων απαιτούν από τον αναγνώστη μια ικανότητα πρόσληψης, η οποία δεν είναι εύκολο να αποκτηθεί χωρίς κόπο.

Από την άλλη, παρότι η ποίηση απευθύνεται στον αναγνώστη, ο αναγνώστης είναι εκείνος ο οποίος πρέπει να προσεγγίζει την ποίηση. Διότι με αυτόν τον τρόπο, ο καλός αναγνώστης γίνεται συνδημιουργός. Το ερώτημα βέβαια είναι, αν όλα όσα γράφονται και αυτοχαρακτηρίζονται ως ποίηση ή όλα όσα μοιάζουν στη μορφή με ποίηση, είναι πράγματι ποίηση.

Κατά πόσο είναι συνδεδεμένη η σημερινή ποίηση με την κοινωνική πραγματικότητα; Ήταν πιο κοντά στην κοινωνία οι παλαιότεροι ποιητές σε σχέση με τους σύγχρονους;

Νομίζω πως οι παλαιότεροι ποιητές ήταν πιο κοντά στην κοινωνία σε σχέση με τους νεότερους, αλλά αυτό έχει να κάνει με τις εκάστοτε κοινωνικές συνθήκες. Η σημερινή κοινωνία είναι πιο εγωιστική, πιο κλειστή, περισσότερο ατομοκεντρική, υπάρχει μεγαλύτερη απομόνωση, περισσότερος φόβος, κι όλα αυτά οδηγούν σε μια πιο προσωπική ποίηση.

Υπάρχει κάτι το οποίο οι ίδιοι οι αναγνώστες ζητούν από τους ποιητές επειδή θεωρούν ότι λείπει από τα έργα τους;

Ο κάθε αναγνώστης έχει τις δικές του απαιτήσεις. Δεν είναι δυνατό όμως να γραφτεί ποίηση κατά παραγγελία. Ο ποιητής θα εκφράσει μέσω της γραφής του εσωτερικές ανάγκες, πρωτότυπες συλλήψεις, που είναι αδύνατο να καλύψουν όλους τους αναγνώστες.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ποίηση απειλείται από την τεχνολογική επανάσταση και το Διαδίκτυο;

Δεν νομίζω. Η ομορφιά των λέξεων, η ομορφιά του ποιητικού σύμπαντος που προκύπτει από τη δημιουργία, δεν είναι δυνατόν να κινδυνεύσει από τις μηχανές.

Τι είναι το ποίημα για εσάς;

Ένα αισθητικό γεγονός κι ένας ολόκληρος κόσμος, διαφορετικός και πρωτότυπος.

Μπορεί η ποίηση να σώσει τον κόσμο;

Όχι, δεν μπορεί, κι ούτε είναι αυτός ο σκοπός της. Μπορεί όμως να κάνει τον κόσμο καλύτερο, και κυρίως να τον γεμίσει με ομορφιά! Αν τώρα ασπαστούμε την άποψη του Ντοστογιέφσκι, ότι «η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο», θα μπορούσαμε να πούμε ότι εμμέσως η ποίηση, ως γεννήτρια ομορφιάς, θα ήταν δυνατό να συμβάλει στη διάσωση του κόσμου.

εργοβιογραφικό

Ο **Στάθης Κουτσούνης** γεννήθηκε στη Νέα Φιγαλία Ολυμπίας. Σπούδασε νομικά, φιλολογία και κλασική μουσική. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει εκδώσει τις ποιητικές συλλογές: *Σπουδές για Φωνή και Ποίηση*, Υάκινθος 1987, *Τρύγος αιμάτων*, Σμίλη 1991, *Παραλλαγές του μαύρου*, Δελφίνι 1998, *Η τρομοκρατία της ομορφιάς*, Μεταίχμιο 2004, *Έντομα στην εντατική*, Μεταίχμιο 2008 (υποψήφιο βιβλίο για το Βραβείο Ποίησης του περιοδικού 'Διαβάζω'). Επίσης, δύο μελέτες και το διήγημα «Η Μέριλιν της Ακράτας» (στον συλλογικό τόμο *7 διηγήματα*, Μεταίχμιο 2003). Παράλληλα, δημοσιεύει κριτικά δοκίμια, άρθρα και βιβλιοκρισίες. Ποιήματά του έχουν περιληφθεί σε ανθολογίες και έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, τα Γερμανικά, τα Γαλλικά και τα Περσικά. Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων.